

**ΠΡΟΣ ΤΑ 200 ΧΡΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ**

1821

Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΛΑΟΣ

Την εποχή της οθωμανικής κατάκτησης η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων υπηκόων του Σουλτάνου ήταν άνθρωποι φτωχοί, που δούλευαν από την Ανατολή έως τη Δύση του ήλιου... Άλλοι στους κάμπους οργώνοντας τη γη... άλλοι με τα κοπάδια τους στα βουνά... άλλοι στις θάλασσες κινούσαν τα πλοία που έφταναν στα πιο μακρινά μέρη... κι άλλοι σε μικρά εργαστήρια που έφτιαχναν τα πάντα!

Δούλευαν σκληρά! Όμως ο ιδρώτας τους κατέληγε να γίνεται χρυσάφι στις τσέπες άλλων: των Ελλήνων αρχόντων (κοτζαμπάσδων), των Τούρκων πασάδων, των Δεσποτάδων, κλπ. Ζούσαν με το κεφάλι σκυφτά. Μισούσαν τους πανίσχυρους άρχοντες, αλλά και τους φοβούνταν. Οι Δεσποτάδες τους έλεγαν να είναι υπάκουοι, αλλιώς... τους περίμενε η Θεία τιμωρία!

Στην πραγματικότητα, οι άρχοντες φοβούνταν μην τυχόν κι ο λαός σηκώσει το κεφάλι κι επαναστατήσει. Όπως έλεγε ο κοτζαμπάσης Σ. Χαλαράμης: «Ο ραγιάς ευθύς αφού πάρει τα όπλα, δε θα μας ακούει και δε θα μας σέβεται και θα πέσωμε στα κέρια εκείνου...ο οποίος προ ολίγου δεν ημπορούσε να κρατήσει το περούνι να φάγει.»

Καθώς ο παλιός κόσμος των βασιλιάδων και των αριστοκρατών έδωκε και ο καινούριος των εμπόρων και караβοκυραίων ανέτειλε, οι ριζοσπαστικές ιδέες του νέου κόσμου (για ισότητα και ελευθερία) συνεπήραν τους φτωχούς και κατατρεγμένους.

«Γιατί, γιατί ο ένας να ονομάζεται δούλος και ο άλλος κύριος; Γιατί ο πλούσιος να τρώγει, να πίνει, να κοιμάται, να ξεφαντώνει, να μην κοπιάζει και να ορίζει, ο δε πτωχός να υπομένει, να κοπιάζει, να δουλεύει πάντοτε, να κοιμάται κατά γης, να διψά, και να πεινά;».

«Ελληνική Νομαρχία», επαναστατικό κείμενο του 1806

Έτσι, όταν ξέσπασε η Επανάσταση του 1821, ο εργαζόμενος λαός, έπαψε να ακούει τους αρχόντους που του έλεγαν: «δεν είναι τώρα καιρός για επαναστάσεις», «ένας μικρός λαός δεν μπορεί να τα βάλει με μια ολόκληρη αυτοκρατορία», «δεν είναι θέλημα Θεού» κι άλλα τέτοια.

Οι γεωργοί, οι τεχνίτες, κλπ. άφηναν τα εργαλεία της δουλειάς τους και παρουσιάζονταν στα πεδία των μαχών, συχνά χωρίς όπλα, χωρίς πολεμοφόδια, χωρίς εκπαίδευση, πάντοτε όμως με ενθουσιασμό να παλέψουν κατά της τυραννίας, να παλέψουν για τη λευτεριά! Αυτοί έγιναν η βασική δύναμη του επαναστατικού στρατού!

«Αδέρφια, ο πόλεμος της ελευθερίας άρχισε. (...) Οι άρχοντές μας δε θέλουν να κινηθούν, γιατί φοβούνται τον πόλεμο και γι' αυτούς ο πατριωτισμός είναι μόνο το πουγγί τους. (...) Εμείς με τη ζωή μας κρεμασμένη από μια κλωστή μαζέψαμε τα πλούτη που έχουν (...). Θα πολεμήσουμε ως τον ένα για την ελευθερία του γένους και για μια καλύτερη και δικαιότερη κατάσταση μας (...). Τα πλεούμενα της Ύδρας μπορούν να κάνουν μεγάλα πράγματα. Δεν είναι των αρχόντων, αλλά της πατρίδος.»

Από ομιλία του επαναστάτη Α. Οικονόμου, μέλους της Φιλικής εταιρείας, σε ναύτες, παραμονές της Επανάστασης.

Και τα κατάφεραν! Ο Οθωμανικός ζυγός ανατράπηκε! Όχι όμως και ο ζυγός της εκμετάλλευσής τους. Αυτό έμεινε... για μια επόμενη Επανάσταση!

